

„Sej, a tari réten”

A tari Kodály Iskola jubileuma

Új épülete elkészültének (1994 ősze) és névfelvételének (1995. május 1.) 20. évfordulóját egy hetes programmal ünnepelte meg a Mátra mögötti kies vidéken, Pásztó közelében lévő Tar község általános iskolája. E sorok írója a Kodály Társaság és a kecskeméti Kodály Intézet képviselőjében vehetett részt az ünnepi program középpontjába helyezett népdalos-népzenei napon. Örömmel mentem a hívó szóra ismét – néhány évnyi szünet után – mert mindig jóra való igyekezetet, a hagyományok ápolását és vendéglátó szívességet tapasztaltam. Balázs Gyuláné igazgatónő és munkatársai ma is ebben a szellemben végzik munkájukat. Megbecsülésüket jelzi, hogy az ünnepségen jelen volt a község polgármestere, és a tankerületi főigazgató is.

A május első hetét kitöltő jubileumi program sokoldalúan mutatta be az iskola munkáját: volt kiállítás, sportesemény, irodalmi műsor. A programban az iskola volt tanulói is szerephez jutottak. Ezzel mintegy példát is mutattak a mai tanulóknak: érdemes tanulni, művelni tehetségüket, fejleszteni adottságaikat.

A középső napot, május 6-a, szerdát, a népzeneének szentelték. A korábbi évekhez hasonlóan népdaléneklési versenyre hívták nemcsak az iskola, hanem a környék tanulóit is, hogy Kodály Zoltán gyűjtéséből kijelölt kötelező és szabadon választott dalokkal mutassák be tudásukat. A hívó szóra ezúttal sajnos kevés iskola válaszolt: a házigazdák mellett Ecseg, Pásztó, Szécsény és Szurdokpüspöki iskoláit képviselték a kis népdalénekesek. A zsűriben foglalt helyet Vinczéné Petik Erzsébet, az iskola korábbi, ma már nyugalmazott igazgatója, aki a Kodály-örökség ápolását az iskola egyik fontos feladatává tette. Ugyancsak tanára volt az iskolának a ma – talán ez a jó meghatározás – kulturális menedzserként dolgozó Huczekné Rétvári Mónika, és Sturmman Jenőné, a pásztói zeneiskola népzene-sz-tanára. Negyedikként e sorok írója csatlakozott a zsűrihez.

A három korcsoport jó átlagszínvonalából kiemelkedett legjobbak, első helyezettek a következők voltak: 1.korcsoport: Szeljak Zsófi – Szurdokpüspöki, tanára Török Zoltánné; 2. korcsoport: Kóros László – Ecseg, tanára Brazda Péter; 3. korcsoport: Gherdán Johanna – Tar, tanára Szabóné Simicska Tünde. Ez utóbbi énekszakos tanárnő Toldiné Bukta Boglárka igazgatóhelyetttel együtt a népzenei nap programjának fő szervezője, irányítója volt.

Az oklevelek és jutalmak átadását követően a népzene-sz berkekben Toncsi néven ismert Sturmman Jenőné tanárnő vezetésével, személyes közreműködésével (ő volt a kontrás) a pásztói gyermek népzenei együtt-

tes – amelyben a tari iskola több tanulója is játszik – sokszínű, remek hangulatú muzsikálással zárta a jubileumi ünnepségsorozat népzenei napját a közben érdeklődő szülőkkel, rokonokkal bővült közönség előtt. Köszönet érte!

Kellenek az ilyen alkalmak is, és persze a hétköznapi dalolások is, hogy a tari réten a piros-barna kislányok és a kisebb-nagyobb legénynek ajkáról soha ki ne halljon a magyar népdal.

Ittzés Mihály

MEGEMLEKEZÉSEK

Szathmáry Károly elköszönt

Szathmáry Károly neve több mint félévszázada egybeforrt a *Hajdúszováti Kodály Énekkar* nevével. A fiatal kántortanító 1947-től vette át Hajdúszováton a kórus vezetését. Az egykori férfikari Dalárda mellé önálló Nőikart szervezett majd Vegyeskarrá alakította együttesét.

Az ifjú karnagy a Debreceni Református Kollégiumi Tanítóképzőben neves zenészeknél tanult, és igen alapos feltöltődést kapott a kodályi szellemiségből. Kórusának műsorán a népdalok, Kodály bicíniumok és kórusművek megtanulása, előadása nagy hatással volt a Vegyeskar munkájára. Elhivatott lelkesedésük arra biztatta a kórust és karnagyát, hogy kérelemmel fordultak Kodály Zoltánhoz, a neves zeneszerzőhöz, a magyar kóruskultúra felvirágoztatójához, hogy nevét felvehessék. Egyedi és ritka esemény volt ez, az 1947-48-as esztendőben, hiszen a Mester ritkán adta hozzájárulását. De az énekesek vállalták az igényes és színvonalas zenei munkát, amivel példát mutattak saját környezetükben és országos ismertséget szereztek.

Másodszori kérésük eredményeként – 1948 május 7-én kelt levelében – Kodály Zoltán megadta hozzájárulását. Így Magyarországon elsőként vehették fel Kodály Zoltán nevét. 1948-óta a kórus neve: *Hajdúszováti Kodály Énekkar*.

1963-ban *Kodály Zoltán* személyesen is meglátogatta a kórust, a naplóba írt bejegyzése: „Örömmel hallottam a kórus szép fejlődését. Kíváncsi vagyok, hogy nőjön felfelé minden akadály ellenére, bizonyítsa, hogy ilyet is tud a magyar falusi nép.”

Szathmári Károly külső megjelenítési formában is erősítette a kodályi emlékezést. Kezdeményezései mind hozzájárultak Hajdúszovát kulturális